

Fener Denizaltısı

Yavuz DEMİRKIRAN

Fener Denizaltısı

Yavuz DEMİRKİRAN

Deniz kaplumbağası Pip, suyun sıcak ve berrak olduğu huzurlu bir koyda yaşıyordu. Pip'in kocaman, yuvarlak kehribar rengi gözleri ve yüzerken dalgalanan kırmızı bir atkısı vardı. Deniz kabuklarından ve yosunlardan bir şeyler yapmayı çok severdi. Koyu mavi gözlü ve minik mavi şapkalı en iyi arkadaşı Tuk ona sık sık yardım ederdi. Birlikte derin denizleri keşfetmenin hayalini kurarlardı.

Güneşli bir sabah Pip, Tuk'a harika bir sürpriz gösterdi: eski bir fiçiden ve parlak mercan parçalarından yapılmış küçük bir denizaltı. 'Parlayan alglerle çalışıyor!' dedi Pip. Pirinç gözlüklerini başına bağladı. Tuk gülümsedi ve sarı çantasını kabuğunun üzerine astı. 'Hadi depoyu alglerle doldurup kısa bir tur atalım,' dedi Pip. Tuk başını salladı. 'Ben gözcü olurum,' dedi.

Parlayan algler cam deposunun içinde dönerken denizaltı pırl pırl parladı. Pip içeri tırmandı ve dümeni tuttu. Tuk yanına oturdu, ileriye gözlemeye hazırды. 'Hazır mısınız?' diye sordu Pip. 'Hazırım!' dedi Tuk. Kumlu kıydan itilerek ayrıldılar ve küçük denizaltı vızıldayarak canlandı. Işıkları yumuşak ve yeşil bir parıltıyla yandı. Deniz kaplumbağaları resifteki arkadaşlarına el salladı.

Rengârenk balıkların ve salınan deniz çayırlarının yanından süzölüp geçtiler. Pip dikkatlice dümen kullandı, Tuk ise yanlarından geçen parlayan alg fenerlerini saydı. 'Bir, iki, üç,' dedi Tuk. 'Işıklar parlak ve sabit.' Pip sırttı. 'Bu çok eğlenceli!' dedi. Denizaltı dalgalarla birlikte hafifçe alçalıp yükseldi. Her şey yeni ve heyecan vericiydi.

Kısa süre sonra kayalardaki karanlık bir açıklığa ulaştılar. 'Bir mağara!' dedi Pip. 'Hadi keşfedelim.' Tuk dikkatle baktı. 'Gizemli görünüyor,' dedi. 'Ama ışıklarımız var.' Mağaraya doğru dümen kırdılar. Parlayan algler duvarlara yumuşak yeşil bir ışık tuttu. Minik kabarcıklar yukarı süzüldü. Sessiz ve ürkütücüydü ama aynı zamanda güzeldi.

Mağaranın içinde duvarlar minik canlı ışıklarla pırıldıyordu. 'Bak!' dedi Tuk. 'Kayalarda parlayan algler!' Daha derine süzöldüler. Duvarlardaki ışıklar yıldızlar gibi parıldadı. 'Sanki gizli bir dünya,' diye fısıldadı Pip. Yavaşça ilerlediler, dönüşlere dikkat ettiler. Denizaltının kendi ışıkları sabit bir şekilde parlıyordu. 'Şimdiye kadar her şey yolunda,' dedi Tuk.

Sonra denizaltının ışıkları titremeye başladı. 'Eyvah,' dedi Pip. 'Algler azalıyor.' Parlayan yeşil ışık iyice zayıfladı. Mağara duvarları karanlığa gömüldü. Pip'in kalbi hızlı hızlı çarptı. 'İleriyi göremiyorum,' dedi. Tuk onun yüzgecini tuttu. 'Sakin ol,' dedi Tuk. 'Bunu birlikte çözebiliriz.'

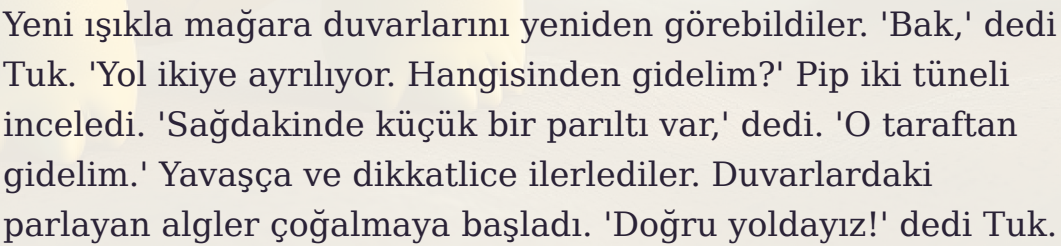
Karanlık kocaman ve korkutucu geldi. Pip hızlı gitmek istedi ama göremiyordu. 'Ne yapacağız?' diye sordu. Tuk etrafına bakındı. 'Yavaşça ilerleyelim,' dedi. 'Ben herhangi bir parıltıyı gözlerim, sen de dümeni kullanırsın.' Pip başını salladı. 'Tamam. Takım çalışması.' Derin bir nefes aldı ve denizaltını yavaşlattı. Karış karış ilerlediler.

Tuk ileride soluk bir ışığa işaret etti. 'Küçük bir parıltı görüyorum!' dedi. 'Birazcık sola dön.' Pip dümeni yavaşça çevirdi. Denizaltı yavaşça ilerledi. 'Güzel,' dedi Tuk. 'Şimdi düz.' Birlikte çalıştılar; biri dümen kullandı, diğeri gözledi. Karanlık mağara artık o kadar korkutucu gelmiyordu. Birbirlerine yardım ediyorlardı.

Pip yüzgeçlerini dümenin üzerinde sabit tuttu. 'Harika gidiyorsun,' dedi Tuk. 'Biraz daha.' Minik parıltıyı izlediler. Bu, hâlâ parlayan tek bir alg feneriydi. 'Görmek için onu kullanabiliriz,' dedi Tuk. 'Hadi onu yanımıza alalım.' Pip dikkatlice onu depoya aldı. Işık biraz daha parladı. 'Artık bir rehberimiz var,' dedi Pip.

Algler çoğaldıkça denizaltının ışıkları parladı. 'Depo parıltıyla doluyor!' diye sevindi Pip. Parlayan izi takip ettiler. Mağara genişledi ve ileride okyanusun mavi ışığını gördüler. 'Başardık!' dedi Tuk. Mağaradan çıkıp açık denize yüzdüler. Güneş suyun içinden parlıyordu. Güvendeydiler.

Pip ve Tuk birbirlerine sarıldılar. 'Korkutucuydu,' dedi Pip. 'Ama birlikte başardık.' Tuk gülümsedi. 'Sen sakın kaldın ve iyi dümen kullandın,' dedi. 'Sen de ışıkları gözledin,' dedi Pip. 'Takım çalışması bizi kurtardı.' Gülüştüler ve suda küçük, mutlu bir dönüş yaptılar. Denizaltı yumuşakça vızıldadı, ışıkları parlak bir şekilde yandı.

Küçük denizaltının gidebildiği kadar hızlı eve yüzdüler. Resifteki arkadaşları onları görünce sevinçle bağırdı. 'Döndünüz!' diye haykırdı balıklar. Pip ve Tuk herkese mağarayı ve zayıflayan ışıkları anlattı. 'Dikkatli olmayı öğrendik,' dedi Pip. 'Ve birlikte çalışmayı,' diye ekledi Tuk. Herkes yüzgeçlerini çırdı.

O gece Pip ve Tuk bir kayanın üzerine oturup yıldızları izlediler. 'Keşfetmek eğlenceli,' dedi Pip. 'Ama bir arkadaşla daha güvenli.' Tuk başını salladı. 'Ve dikkatli olmakla,' dedi. 'Daha çok maceraya çıkacağız,' dedi Pip. 'Ama her zaman hazırlıklı olacağız.' Gülümsediler ve aya baktılar. Deniz sakin ve huzurluydu.

Ertesi sabah Pip ve Tuk denizaltılarını parlak renklerle boyadılar. Depoyu taze parlayan alglerle doldurdular. 'Bir yolculuğa daha hazır mısın?' diye sordu Pip. 'Hazırım!' dedi Tuk. El sallayıp yola çıktılar; büyük, güzel denizi birlikte keşfetmeye hazırdılar. Ve takım çalışması ve özenle her şeyin üstesinden gelebileceklerini biliyorlardı.